

[Ellinger.]

der sandelig ikke være sket saa mange Ulykker, som der er sket. Jeg blev selv i Krigstiden opfordret til at være Formand for en Kontrolkomité ved et nystiftet Assuranceselskab; men jeg bad mig fritaget, fordi jeg ikke indlader mig paa noget, jeg ikke har Forstand paa, og man skal have Forstand paa en Ting, naar man skal være med i Kontrolkomiteen; saa skal man gribe ind og kunne komme ind i de ofte ret godt skjulte Huller, som et Selskab, der ledes af kyndige Folk, kan tilvejebringe overfor den Kontrolkomité, som er ukyndig. Det er det svømmende, der er kommet ind ved Folketingets Behandling af Lovforslaget, dette, at Komiteen nu ogsaa skal have med det kunstneriske at gøre.

Jeg har paa ingen Maade blandet § 7 og § 10 sammen. Ministeren kan selv skønne frit over Teatrets kunstneriske Standard, og han kan bringes til at skønne derover ved en Henvendelse, der kommer fra Udvalget. Om han skønner paa Grundlag af eget Initiativ eller paa Grundlag af Udvalgets Initiativ, det er ganske ligegyldigt. Men naar han saa kommer til det Resultat, at der er afgørende Brist i Teaterchefens Ledelse, saa — det staaar jo i § 10 — kan han afskedige Udvalget, nedlægge Institutionen. Det er det, jeg ikke kan forstaa, at Ministeren ikke kan se er ganske meningsløst. Det naturlige er dog, at i saa Fald gaar det ud over Teaterchefen. Men saa maa der virkelig andre Bestemmelser ind i Loven om Teaterchefens Forhold; thi Ministeren kan ikke faa noget Menneske til at undertegne en Kontrakt om Stillingen som Teaterchef, naar Ministeren uden videre skal have Lov til at afskedige ham paa graat Papir fra Dag til Dag. Den Sammenligning, som den højtærede Minister anfører: at enhver Tjenestemand, der misligholder sin Stilling, kan sættes fra Stillingen, passer ikke. Ja, han kan suspenderes, men dog for Resten ikke saaledes, at den paagældende derved mister sin Indtægt. Men Teaterchefen er jo slet ikke Tjenestemand, og ham kan man derfor ikke afskedige fra Dag til Dag; det indlader en dygtig Mand sig sandelig heller ikke paa. Derfor maa der Bestemmelser ind i Loven, som omhandler den Slags Tilfælde. Det er ikke nok at sætte noget ind i Kontrakten med Teaterchefen. Saa kunde Ministeren jo ogsaa sige: Der skal til denne Institution udfærdiges et Cirkulære, en ministeriel Bestemmelse — der findes for øvrigt i Anmærkningerne til

det oprindelige Lovforslag Udkast til to Skrivelser, eller hvad man vil kalde dem, til Institutionen ved dens Oprettelse —, og det, der staaar her i § 10, behøver derfor slet ikke at staa i Loven. Deraf ser Ministeren, at der ikke er nogen rigtig Overensstemmelse mellem disse Ting.

Nu er den højtærede Minister kommet paa det rene med, at Dobbeltscenen ikke bliver gennemført fra 1. September, der bliver ikke spillet paa det andet Teater før langt hen i den kommende Sæson. Men saa er det anførte Grundlag for Forslaget borte. Den højtærede Minister svarer: Nej, det er det ikke, thi Loven træder i Kraft — der staaar for Resten ikke noget i Lovforslaget om, hvornaar den træder i Kraft, men det kan jo altid komme ind — den Dag, da Spillet paa de to Scener begynder. Men det er jo en komplet Umulighed: midt i en Sæson at begynde paa denne Tilskudsordning og hele denne Nyordning. Enhver ved da, at der skal lægges Planer for et Teater for lange Tider baade med Hensyn til Prøver og Forestillinger. Kan der ikke begyndes den 1. September i Aar, lader dette Lovforslag sig ikke gennemføre fra et tidligere Tidspunkt end fra Afslutningen af den Sæson, som følger efter den, vi nu er inde i. Det er ganske givet, og det tror jeg ogsaa, Ministeren vil komme paa det rene med, naar han tænker nærmere over Sagen.

Ministeren siger, at dette, at Ministeren godkender det Budget, der hidtil er udarbejdet for Teatret, er en rent formel Historie, thi man er ikke i Ministeriet i Besiddelse af de Kundskaber, som man maa være i Besiddelse af med Hensyn til Teaterdrift for at kunne ændre deri; men Ministeren gør dog tillige gældende, at der er opsamlet en Fond af Kundskab om Teatrets Sager, som man overhovedet ikke kan undvære fremtidig, og derfor maa en af Ministeriets Embedsmænd ind i Udvalget. Jeg vil her gerne rette en Misforstaaelse hos den højtærede Minister. Jeg sagde, at Ministeren utvivlsomt i sit oprindelige Udkast, som ikke er forelagt for Rigsdagen, har tænkt sig, at Ministeriet skulde være fuldstændig fri for at have noget med Teatrets Ledelse at gøre, men at der saa, inden Ministeren forelagde sit Forslag i Folketinget, er gjort Indfyldelse gældende, formoder jeg, fra de ministerielle Embedsmænd, for at de kunde komme med i dette Udvalg, og saa har Ministeren været saa venlig at bøje sig derfor. For Resten vil jeg oplyse Ministeren om, hvis Ministeren ikke selv har set det, at denne ministerielle Embedsmand